

Har det så utrolig godt om dagen Rita, må bare få dele litt med deg...delt så enormt mye nedturer og nå kommer de fine oppturene også.

Etter den vanskelige, tærende skilsmissen, har jeg det siste året valgt å ha det litt "kjedelig", roe meg ned, ta vare på hjem og barn, ingen store utskeielser. Barna har hele tiden stått i fokus, få avtaler og mye soffasitting. Intuisjonen min har fortalt meg at dette har vært rett for oss tre, barna og meg. Kjede oss litt, kommunisere, få nok søvn, senke ambisjonene og få tilbake tryggheten og roen i våre liv. Har ofte tenkt, når jeg ser folk stresse til aktiviteter, fester, helgeturer, o.l. at jeg kanskje burde være mere aktiv, men har likevel lyttet til magefølelsen som har oppfordret meg til å endre mitt vanligvis ekstreme stress og ambisjonsnivå.

Minstejenta har til tider vært krevende og trassig, har derfor valgt å ha enormt mye tålmodighet med henne.

Har hun insistert på å hoppe i alle vanddammer, eller gå baklengs hjem fra barnehagen har jeg akseptert at 200 meter kan ta 1,5 time med en meget bestemt 4 åring, fine! Dette har vært ok...TÅLMODIGHET!

De siste ukene føler jeg at "pay back time" har kommet etter dette året med fullt fokus på de små og mitt eget velbefinnende. Ansatte i barnehagen sier at fire åringen er harmonisk, aktiv ja, men på en positiv måte.

Min fine tenåringsklarer seg godt på skolen, og er tøffere enn toget..

Tar konflikter med venninner og aksepterer IKKE løgn og falskhet. Noe hennes beste venninne fikk erfare, da hun i en lang tid hadde oversett henne, løyet og i følge min datter vært både dum og urettferdig. Dette endte med en ærlig prat, uten å krenke, hvor hun forklarte henne at dette orket hun ikke lenger, derfor fikk det være slutt på deres vennskap. WOW! Kan en slik tenåringskonflikt løses uten større dramatikk tenkte jeg for meg selv og erindret mine egne konflikter fra den alderen som dessverre ofte endte med lugging, skrik og mye stygg ordbruk. Forsøkte å fortelle datteren min at alle fortjener en sjans til o.s.v. hvorpå hun kontrer med:

" mamma! tror du virkelig en 14 åring vil forandre seg over natta? Det er du som har lært meg at mennesker sjelden er villig til forandring...om det ikke har gjort vondt nok da"

Hun er så forbanna klok og sterk, orker ikke tull, og er absolutt ikke konfliktsky. Sluttet på fotballen gjorde hun også, var et av lagets største talenter. Når hun sluttet ble det fullt oppstyr, med press fra trenere foreldre og medspillere.

De ville for en hver pris ha jenta tilbake. Hun klarte å stå imot helt på egenhånd, sa klart og tydelig ifra at det var for mye press om å være best, det orket hun ikke. Får gåsehud iblandt, hun er på visse arenaer sterkere enn meg.

Skriver ikke dette for å skryte (det vet du) Skriver dette for å bevise for deg at det nytter, jeg begynte mine samtaler med deg når eldste bare var 2 år og har til en viss del klart å bryte visse mønstre som gjør at mine barn får mulighet til å utvikle seg til sterke selvstendige individer. Dette kan jeg takke deg for Rita, du var så ærlig og tøff i våre diskusjoner at jeg forsto at jeg MÅTTE forandre meg for å få et rikere liv. Dette betyr igjen at du har hjulpet mine to barn.

Tøff kjærlighet er det eneste som nytter!!!

Var så ubeskrivelig lykkelig i dag tidlig da jeg sto å stekte egg og bacon og skar opp en hel Vannmelon til de to gladeste jentene i Oslo....WOW! Livet er GODT!